

[Holstein.]

højtærede Indenrigsminister vedbliver at holde sine Fingre i Industribeskyttelsen og holde dem borte fra virksom Hjælp til Landbruget, vil det Husmandstække, som han er saa stolt af, og den sympatetiske Husmandstype, som han i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Thomsen mener sig selv at være, staa for Fald. Jeg tror, at et Parti, som hidtil fortrinsvis har repræsenteret Husmandsstanden, og som fortsætter en saadan Politik i Socialdemokratiets Ledebaand og Klædebon, vil, skønt det kaldes Rigsdagens fjerdestørste Parti — det udgør kun knap 10 pCt. af Rigsdagen —, meget let kunne blive reduceret i Løbet af et Par Folketingsvalg til at være et af de mindre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Det er nærmest af Omsorg for Kong Nebukadnezars historiske Rygte, at jeg finder mig foranlediget til at sige, at inden den højtærede Statsminister nu gaar videre med sin Omtale af ham som god Demokrat, maa der en Navneforandring til. Det demokratiske fremgaar nemlig ikke just af hans Navn, thi hans Navn betyder „den, der beskytter Kronen“; og selv om vi nu ved dette Udtryk „Kronen“ i vore Dage ikke saa meget tænker paa Hans kongelige Majestæts som paa den Mønt, vi her i Landet har betegnet paa den Maade, er det dog vist alligevel utænkeligt, at det gode Demokrati her i Landet skulde kunne tage Kong Nebukadnezar som Forbillede i Retning af at beskytte Kronen. Thi Kursen 18,16 til 22,40 og, som det ærede Medlem Hr. Krag ønskede, 22,50 og endnu mere kan jo i hvert Tilfælde ikke just siges at være nebukadnezarisk. Jeg har ikke villet undlade at gøre denne Bemærkning af Interesse for, at vi, naar den højtærede Statsminister siger, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gerne maa blive ved med at køre med Kong Nebukadnezar, ingen Vanskelighed skal have ved at tro paa, at den højtærede Statsminister ikke oftere vil bruge ham.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg er af gode Grunde afskaaret fra at komme ind paa de Betragtninger, som de højtærede Ministre, der har

haft Ordet i Aften, har fremført, og maa derfor indskrænke mig til at takke den højtærede Finansminister, fordi han vedkender sig sine Udtalelser paa Mødet i Thy og erkender, at den Overenskomst, som sluttedes i Januar 1933, gaar ud paa en Kronekurs paa 22,50, og jeg haaber, at den højtærede Finansminister over for Nationalbanken hurtigt vil gøre sin Indflydelse gældende, saaledes at den sluttede Overenskomst paa dette Punkt kan blive overholdt.

Jeg glæder mig ogsaa over, at den højtærede Finansminister nu indrømmer, at Konverteringen ikke stiller Krav til Dækningsmidler; og naar den højtærede Indenrigsminister hævder, at Bankerne kræver en almindelig Rentesænkningspolitik, hvad Indlaansrenten angaar, som Vilkaar for Konverteringens Gennemførelse, kan det ikke have sin Rigtighed, thi Bankerne kan i denne Forbindelse overhovedet ingen Interesse have i at faa Indlaansrenten for allerede afgivne Indlaan nedsat. De kan ikke have Interesse derfor ud over Indlaansrenten for nye Indlaan og med ganske særligt Henblik paa Indlaan, som hidrører fra, at man har krævet Obligationer ombyttet med Kontanter i Stedet for med lavere forrentede Obligationer. Derfor gentager jeg, at der er intet i Vejen for, at den højtærede Minister kan gennemføre Konverteringsordningen og fremskaffe det dertil fornødne finansielle Grundlag, hvis han ønsker det. Men ønsker han at sammenknytte den med det foreliggende Forslag i øvrigt, saa betyder det, at han giver Konverteringen en Møllesten om Halsen.

Statsboligfondens Debitorer, ja, de har jo Krav paa en tilsvarende Reduktion af deres Rentebyrde som den, andre faar, og da Staten er Garant for Statsboligfondens Obligationer, maa den naturligvis bære Byrden derved, og Dækning derfor maa selvfølgelig tilvejebringes. Og til en Forhandling derom har vi erklæret os rede.

Den kommunistiske Dagsorden maa jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme imod.

Hvad den Dagsorden angaar, som er stillet af de Uafhængige, skal jeg udtale, at dens Krav om Landbrugets Ligestilling med andre Erhverv er et Krav, som vi fuldt ud kan slutte os til, og som ogsaa har fundet Udtryk gennem vort Arbejde her paa Rigsdagen gennem Aar, senest ved vore Bestræbelser for at tilvejebringe en Prisordning for Landbrugets Produkter, som var fyldestgørende, Bestræbelser, som desværre ikke førte til et endegyldigt Re-